

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Пловдив, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Андрея Ат. Атанасов
като разглежда докладваното от Елена Й. Захова Наказателно дело за възобновяване № 20245000600032 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 420, ал. 1, вр. с чл. 422, ал.1, т. 5 от НПК .

Образувано е по искане от и.ф. Главен прокурор на Република България за възобновяване на НОХД № 699/2023г. по описа на Районен съд – Казанлък в частта, в която с определение от 18.10.2023г е одобрено постигнатото между РП - Казанлък, подсъдимия М. В. С. и защитника му- адв. В. Б. споразумение за решаване на НОХД № 699/2023г. по описа на Районен съд – Казанлък. За престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 29, ал. 1, б. “б”, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК на подсъдимия С., при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК е наложено наказание една година лишаване от свобода и е определен първоначален строг режим за изтърпяването му.

От съдържанието на искането се извежда позоваване на основанието по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, във връзка с чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК . Формулирани са оплаквания за съществени нарушения на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Излагат се аргументи, че с одобреното от съда споразумение между страните е приложен неправилно материалният закон, тъй като доказателствата по делото относно съдебното минало на С. установяват деянието да е извършено при условията на повторност, а не на

опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал.1, б.“Б“ от НК, при което е приложима нормата за по- леко наказуемия състав на престъплението по чл. 195, ал. 1, т. 5 от НК, а не приетата в определението за одобряване на споразумението- чл. 196, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 194, ал. 1 от НК. Отправят се упреци към съда, че не е изпълнил задължението си да провери отсъствието на предпоставките по чл. 382, ал. 7 от НПК. Искането се отменя на определението, с което е одобрено споразумението за решаване на делото в частта относно осъдения С. и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на първостепенния съд.

В съдебно заседание пред настоящия съд прокурорът от АП-Пловдив поддържа изцяло искането и изразява становище за основателност.

Осъденият М. С. не се явява пред настоящия съд, редовно призован. Изрично в призовката му е отразено негово нежелание да участва в това производство. Не е изразил становище по основателността на искането.

Пловдивският апелативен съд, като провери данните по делото, съобрази становищата и доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, като от него се извеждат доводи в подкрепа на заявеното на основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 348 от НПК.

Разгледано по същество, в контекста на очертаната в него аргументация, искането е ОСНОВАТЕЛНО.

С определение от 18.10.2023 г. по НОХД № 699 /2023г. по описа на Районен съд – Казанлък е одобрено постигнатото между страните споразумение за решаване на делото. За извършено на 15.10.2022г. в гр. * престъпление по чл.196 ал.1 т.1, вр.с чл.194 ал.1, вр.с чл.29 ал.1 б.,б“, вр. с чл.20 ал.2, вр. с ал.1 от НК на М. В. С. е наложено наказание една година лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим.

Със същото определение е било одобрено постигнатото споразумение и с подсъдимата С. П. К., но не се иска възобновяване на наказателното производство в тази част.

В тежест на всеки от двамата подсъдими е възложена съответната част от направените по делото разноси.

Съдържанието на искането за възобновяване на наказателното дело сочи твърдение за процесуално нарушение, поради неизпълнение от съда на проверката по чл. 382, ал. 7 от НПК и последващо неправилно приложение на закона, тъй като С. е признат за виновен и санкциониран за по- тежко наказуемо престъпление.

Налице е заявеното в искането съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато от първостепенния съд, което е рефлектирало върху законосъобразността на съдебния акт.

В особената процедура на решаване на делото със споразумение сезираният съд е императивно задължен да провери дали споразумението не противоречи на закона и на морала - чл. 382, ал. 7 от НПК. След като е бил сезиран с постигнато споразумение за решаване на делото, районният съд е бил длъжен да извърши посочената проверка. Единствено при положителен отговор, че споразумението не противоречи на закона и на морала, е следвало до го одобри. Това не е сторено в настоящото производство, защото районният съд е одобрил споразумение, което противоречи на материалния закон.

От наличните по делото доказателства относно съдебната обремененост на осъдения С.(л. 26-27 НОХД№699/2023г. на РС-Казанлък) се установява преди инкриминираното по делото поведение той да е бил двукратно осъждан с влезли в сила съдебни актове, както следва:

1. С определение от 28.10.2021 г., постановено по НОХД№ 1150/2021 г. на РС- Казанлък е одобрено постигнато между страните по делото споразумение. За извършено престъпление по чл. 346, ал. 1 от НК на С. е наложено наказание от десет месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим. Определението е влязло в сила в момента на постановяването му.

2. С определение от 02.12.2021 г., постановено по НОХД№ 959/2021 г. на РС- Казанлък е одобрено постигнато между страните по делото споразумение. За извършено престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК на С. е наложено наказание от шест месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим. Определението е влязло в сила в момента на постановяването му.

Отразено е още в справката за съдимост, че с определение от

20.01.2022 г., постановено по ЧНД№ 1346/2021 г. на РС- Казанлък, са групирани наказанията по обсъдените по- горе две дела. На осн. чл. 25, ал.1 вр. с чл. 23, ал. е 1 от НК на С. е определено общо най- тежко наказание от десет месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим. Определението е влязло в сила на 04.02.2022г. Наказанието е изтърпяно на 03.06.2022г.

Това са единствените осъждания на С. преди реализиране на инкриминираното по НОХД№699/2023г. на РС-Казанлък деяние. Първостепенният съд не е извършил надлежна преценка дали доказателствата по делото са обосנוвали правната квалификация "опасен рецидив" при хипотезата на чл. 29, ал.1, б."б" от НК по отношение на извършеното от този подсъдим престъпление и дали договореното между страните осъждане на С. за такава правна квалификация на престъплението не противоречи на закона. Така не е съобразил задължителните указания, дадени с ППВС №2/1970г., р. II, т. 2, актуални и към момента, според които преценката за наличие на "две или повече осъждания" по чл. 29, ал.1, б."б" от НК следва да има предвид именно осъждания, а не престъпления и затова при реална съвкупност на престъпленията, макар да са постановени различни присъди за отделните престъпления, е налице едно осъждане.

Одобряването на споразумение, което противоречи на закона, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, опорочава съдебния акт и предпоставя неговата отмяна. Предвид на тези съображения и доводите в искането за възобновяване, касаещи приложението на материалния закон при приетата правна квалификация по чл.196 ал.1 т.1, вр.с чл.194 ал.1, вр.с чл.29 ал.1 б.,б", вр. с чл.20 ал.2, вр. с ал.1 от НК, следва да бъдат възприети като основателни. Нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК несъмнено е налице. Изразеното в искането за възобновяване на наказателното дело недоволство от определението за одобряване на споразумението е основателно.

Предвид на изложеното, налице са основания за възобновяване на наказателното дело и отмяна на определението в частта за одобреното споразумение за решаване на делото досежно осъдения М. В. С.. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на районния съд от фазата на съдебно заседание.

Воден от горното и на основание чл. 425, ал.1,т.1 от НПК Пловдивският апелативен съд, трето наказателно отделение,

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА НОХД № 699/2023г. по описа на Районен съд – Казанлък в частта, в която е одобрено споразумение за решаване на делото, постигнато между РП - Казанлък, осъдения М. В. С. и защитника му- адв. В. Б., като **ОТМЕНЯ** постановеното по делото определение от 18.10.2023г. в тази част.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд- Казанлък от стадия на съдебното заседание.

Настоящото решение не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____